

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Michala Bobka ve věci žalobkyně: **L. D.**, zastoupené advokátem Mgr. Václavem Voříškem, Pod Kaštany 10, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, Ludvíka Svobody 12, Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 28. 8. 2019, čj. 1528/2019-160-SPR/4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2021, čj. 13 A 61/2019-18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně byla v řízení vedeném u Magistrátu hlavního města Prahy uznána vinnou ze spáchání přestupku. V přestupkovém řízení zastupovala žalobkyni od 1. 2. 2019 na základě plné moci obchodní společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Proti rozhodnutí o přestupku, které bylo v řízení vydáno dne 2. 5. 2019, se neodvolala ani žalobkyně, ani zmíněná obchodní společnost. Odvolání podala dne 4. 6. 2019 jistá fyzická osoba, která o sobě následně tvrdila, že je u této obchodní společnosti zaměstnána. Magistrát dotazem na Pražskou správu sociálního zabezpečení zjistil, že obchodní společnost tuto osobu (*odvolatele*) nezaměstnává. Odvolatel ve stanovené lhůtě nedoložil své oprávnění jednat za žalobkyni. Žalobkyně až po uplynutí této lhůty, dne 27. 6. 2019, odvolateli udělila plnou moc k zastupování v přestupkovém řízení a odvolatel ji žalovanému zaslal.

[2] Žalovaný zamítl odvolání dne 28. 8. 2019 jako nepřípustné (podané neoprávněnou osobou). Žalobu, kterou poté žalobkyně podala, Městský soud v Praze odmítl pro nevyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem.

[3] Žalobkyně podala proti usnesení městského soudu kasační stížnost (nyní tedy vystupuje jako *stěžovatelka*). Podle stěžovatelky kasační námitka značně přesahuje její zájmy, stížnost je tak přijatelná. NSS se podle stěžovatelky dosud nezabýval situací, kdy plná moc k podání odvolání byla předložena dodatečně, avšak ještě před rozhodnutím o odvolání. Podle stěžovatelky je datum vystavení procesní plné moci jen datem osvědčení o existenci zastoupení, časový rozsah zastoupení nijak nesouvisí s datem udělení plné moci; k tomu

stěžovatelka odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, čj. 6 Ca 157/2004-29, a na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2019, čj. 55 A 51/2019-25.

[4] Ve věcech, v nichž před správním soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatelka v kasační stížnosti jako důvod její přijatelnosti uvádí, že se NSS dosud nezabýval situací, kdy byla procesní plná moc doložena sice až po podání odvolání, ale zároveň ještě před rozhodnutím o něm. Dále odkazuje na dvě rozhodnutí správních soudů, která podle ní připouštějí, aby odvolání podala k tomu nezmocněná osoba a plnou moc předložila až dodatečně; s těmito rozhodnutími je prý usnesení městského soudu v rozporu.

[7] První stěžovatelkou citované rozhodnutí (6 Ca 157/2004) se týkalo situace, kdy bylo odvolání podáno zmocněncem za dosud nezastoupenou osobu, která zmocnění udělila až po podání odvolání. Šlo tedy o situaci odlišnou; NSS nadto již v minulosti za určitých okolností nepřiznal dodatečně předložené plné moci účinky zpětného zhojení nedostatku zastoupení (rozsudek ze dne 30. 12. 2022, čj. 2 As 86/2021-49, bod 24, a judikatura zde označená). Stejně tak v druhé citované věci (55 A 51/2019) bylo podání učiněno zmocněncem za dosud nezastoupenou osobu, a plná moc byla nadto řádně doplněna k výzvě správního orgánu ve lhůtě jím stanovené. To se ve věci stěžovatelky nestalo.

[8] Ačkoli to stěžovatelka popírá, NSS se již zabýval situací, kdy podání učinil jiný zmocněnec než ten, který v řízení do té doby vystupoval, aniž byla (dříve či současně) předložena plná moc pro tohoto „nového“ zmocněnce. Ke svému rozsudku ze dne 26. 11. 2020, čj. 8 As 126/2020-38, připojil též právní větu: *Je-li účastník ve správním řízení zastoupen zmocněncem (§ 33 odst. 1 správního řádu) a správní orgán v průběhu řízení obdrží plnou moc pro nového zmocněnce, platí, že plná moc je dosavadnímu zmocněnci vypovězena teprve okamžikem, kdy je správnímu orgánu předložena plná moc pro nového zmocněnce (analogicky podle § 28 odst. 2 a 3 o. s. ř.). Až od tohoto okamžiku může nový zmocněnec činit za účastníka procesní úkony v řízení.*

[9] Tento závěr dopadá i na stěžovatelku. Není podstatné, kdy byla plná moc vystavena, ale kdy byla magistrátu skutečně předložena. To se stalo až 27. 6. 2019 – po uplynutí lhůty k podání odvolání.

[10] Ve věci tedy nevyvstala právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, a nejsou tu dány ani jiné možné důvody, které by mohly učinit kasační stížnost přijatelnou. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Stěžovatelka úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu